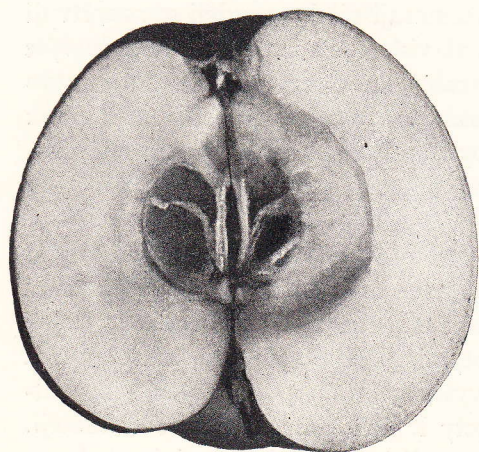
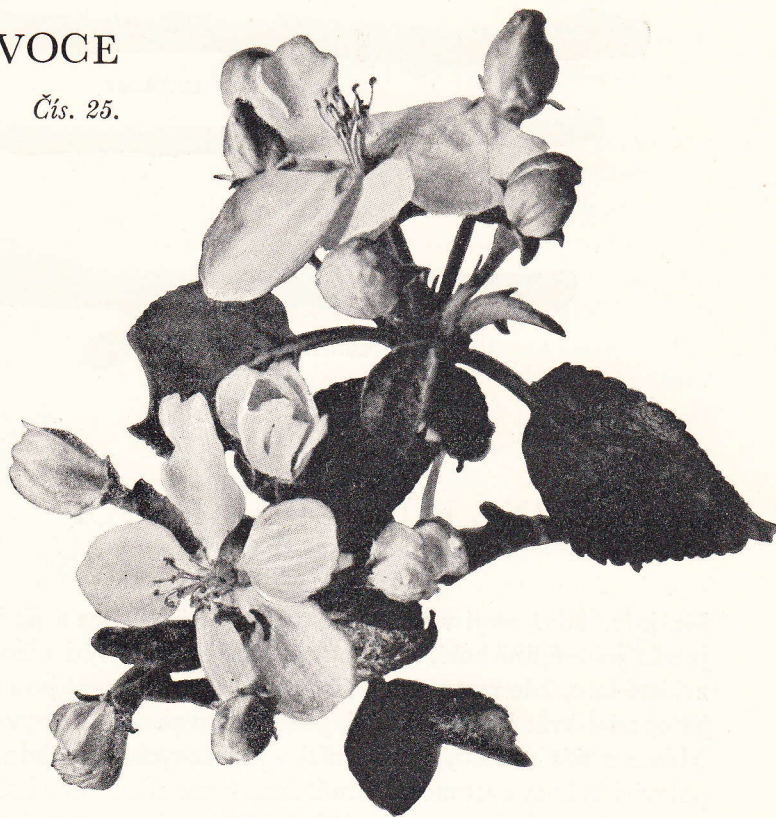


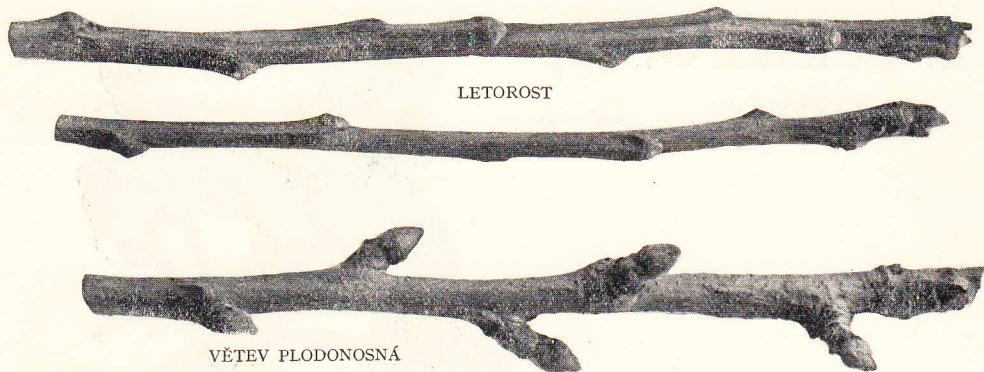
Jan Říha ČESKÉ OVOCE

JABLKA

Čís. 25.



HEDVÁBNÉ POZDĚ KVETOUČÍ - *Spätblühender Taffetapfel*



HEDVÁBNÉ POZDĚ KVETOUČÍ

Na jaře, když stojí veškeré jabloně v plném květu a již i odkvétají, jsou stromy našeho jablka ještě úplně holé, sotva pupeny začínají šedivěti a činí trapný dojem stromů suchých, zvláště tam, kde rostou mezi jinými odrůdami, které jsou obsypány květy; konečně, když již opadal květ jiných jabloní, pukají jeho poupata a vyvíjejí se menší, narůžovělé květy. Máme u nás mnoho, zvláště nízko položených míst, kde květ jabloní pravidelně v první polovině května kvetoucích téměř každý rok dílem, neb i zcela zmrzá a tu jest naše odrůda na pravém místě, začíná kvésti teprve mezi 20.—25. květnem, kdy není se již obávati mrazu. Ale nejen z této příčiny, nýbrž také, že se daří i ve špatných půdách, kde jiné jabloně špatně prospívají, byla pojata v toto dílo. Není pro podobná místa lepší odrůdy, pročez mělo by se jí věnovati za takových okolností více pozornosti, zvláště když se daří na drsných místech. Tím není řečeno, že by se snad nedařilo za příznivějších poměrů, naopak, čím lépe se jí daří, tím větší množství a lepší plody poskytuje.

Hodí se k pěstování jen na vysokých stromech; k výchově krsků nemá ceny, k účelu tomu máme mnoho cennějších odrůd. Sázeti se může všude, i na pustá místa, do polí, sadů, jen na silnice a cesty se nehodí pro svůj široký vzrůst.

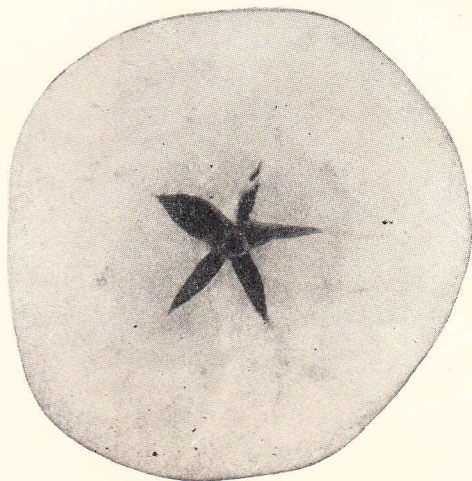
Ve školce stromky rostou velmi bujně, zdravě a nezmrzají nikdy, později se rozvětvují do výše, avšak postranní větve se kladou víc a více, až visí, kdežto střední větve do výše trčí a obrůstají hojně krátkými, plodonosnými větévkami, čímž koruna houstne a nutno ji občas prořezati podle potřeby. Roditi začínají brzo po vysázení a plodí pak ob rok velice hojně, mezitím méně a zřídka se stane, že by vůbec neplodily. Nějaké choroby, na př. rakovina aneb plísň, se posud na něm nevyskytly, celé stromy i plody jsou vždy úplně čisté.

Letorosty narůstají dlouhé a silné, téměř rovné, pod oky velice málo se prohýbají a zcela jemná, červeně šedá plst je pokrývá sem tam, nejvíce ke koncům; po otření se dosti lesknou, barvu mají červenavě hnědou a na straně zastíněné zelenavě hnědou; hojně žlutavých, jemně vyvstalých teček nápadněji se rozptyluje. Pěkně vyvinutá, široká, avšak krátká a plstí pokrytá oka jsou na patkách o něco vyšších, krátce prohnutých, s mohutnějšími žebérky, která hluboko se táhnou a letorosty k jich koncům mírně hranatější. Květní poupata, jichž jest vždy velice hojně, jsou polovelká, vejčité kuželovitá a pokryta plstí. (Viz obraz.)

Stromy se stkvějí tmavou, bujnou, zdravou, zelenou barvou; listy na letorostech bývají dlouhé asi 90 mm, široké 65 mm, krátce vejčité, také i přibližně srdčité, mají krátké špičky, kraje hruběji, dvojmo, pilovitě vroubkované a řapíky dlouhé 17—20 mm, ostatní jsou

menší a mají spodní stranu řídce chloupkovanou. Na větvičkách plodonosných bývají dlouhé až 120 mm, široké 67 mm, více eliptické, mají kraje drobněji vroubkované a o něco delší řapíky.

Jak již řečeno, stromy vykvétají nejpozději ze všech jabloní, 22.—25., ano až i 30. května, kvetou vždy velice hojně, růžová poupata dodávají jim v rozpuku vzhledu něžně růžového; jednotlivé květy, poměrně malé, široké 40—47 mm, jsou sestaveny zcela řídce z plátků bílých a stíněných jemně růžově. (Viz obraz.) Přiložený barevný obraz, zhotovený podle



plodů ze sadu velkostatku chlumeckého, znázorňuje průměrnou velikost a tvar plodů s vysokých stromů a v půdě chudé (na hrázi) rostoucích. Velikostí a tvarem se liší plody velice málo od sebe, uchovávajíce tvar až na malé výjimky stejný a poměr výšky k šířce se jeví asi 50 × 60; jedna strana bývá vždy nižší a váha kolísá mezi 80—100 g.

Mají malé, zavřené, zahnědlé a málo chloupkované kalíšky, sestavené z krátkých, úzkých ústů, které se u spodu tísní, proti sobě kloní pak vztyčují a mají špičky krátce ven převislé a vězí v jamkách mělkých, záhybovatých, v kterých vzniká asi pět mírných žebérek, jež kraje jamek mělce hrbolejší a hned se ztrácejí, takže kulatost plodů ruší zcela málo.

Slabé, dřevnaté, zažloutlé a zahnědlé stopky jsou asi tak dlouhé, že dosahují úrovně dosti širokých a hlubokých, zcela málo světle porezavělých jamek a rez ta se rozptyluje paprskovitě kolem.

Jemná, hladká až kluzká slupka se leskne a má barvu světle, jako sláma bělavou, ve stínu zeleně prokvétalou, na slunečné straně buď žlutší aneb lehce, jako mramorovaně červenavě nadechlou, takže vypadá jak z vosku; jemné i hrubší, rzivé, bělavě, na slunečné straně červenavě vroubené tečky se rozptylují řídce a mění se ke kalichu v bělavé jemné píhy. Mají dužninu bílou, jemnou, měkkou a šťavnatou, chuť bezkořenou, zcela málo nasládlou, více ostřeji nakyslou, s lehce přítřpklou příchutí.

Podkališí mají kuželovité a od něho se táhnou žlutavá vlákna, obklopující jaderník; jaderník má osu úzce dutou a zavřená, po stěnách napříč natrhaná pouzdra chovají po dvou pěkných, polovelkých, hnědých jádrech. (Viz obraz.)

Češe se kolem sv. Václava, načež asi ke konci října, někdy i dříve, dospívá a vydrží do konce listopadu, a i déle. K jídlu není chutné, zato jinak se dá velmi dobře zpracovati a vyrobený z něho nápoj se vyznačuje světlou barvou a jemnou, výbornou chutí.

Popisy lze nalézt: E. Deut. Apfelsorten čís. 666, Spätblühender Taffetapfel s vedlejším jménem Ebner's Taffetapfel, Thomas str. 145 a „Pomol. Monatshefte“ 1903 str. 169 též tak.



HEDVÁBNÉ POZDĚ KVETOUČÍ – *Spätblühender Taffetapfel.*